

ΕΙΣΗΓΗΤΙΚΗ ΕΚΘΕΣΙΣ

Επί του σχεδίου νόμου «περί κυρώσεως της από 2.3.1981 Πράξεως Νομοθετικού Περιεχομένου του Προέδρου της Δημοκρατίας (περί καταβολής υπό του Ὄργανισμου Ἀπασχολήσεως Ἐργατικῶν Δυναμικῶν (Ο.Α.Ε.Δ.) δεδουλευμένων ἀποδοχῶν καὶ ἀποζημιώσεων εἰς μισθωτοὺς» καὶ τροποποιήσεως διατάξεων αὐτῆς».

Πρὸς τὴν Βουλὴν τῶν Ἑλλήνων

1. Τὸν τελευταῖο καιρὸ ἐμφανίζεται ὄλο καὶ μὲ μεγαλύτερη συχνότητα τὸ φαινόμενο τῆς καθυστέρησεως καταβολῆς δεδουλευμένων ἀποδοχῶν σὲ μισθωτοὺς καὶ τὰν ἀπάντησιν εἰς αὐτὸ, ἢ ὅλον ἢ καὶ συχνότερα ἐπίσχεση τῆς ἐργασίας ἐν μέρους τῶν τελευταίων. Καὶ ἂν μὲν ἡ καθυστέρησις καταβολῆς ἀποδοχῶν ὀφείλεται σὲ ἄσλοια προαίρεση τοῦ ἐργοδότη, ὃ ὁποῖος μὲ τὸν τρόπο αὐτὸ θέλει νὰ ἐξοικονομηται Κεφάλαια γιὰ τὴν Ἐπιχειρήσειν του, εἶναι δεδωμένη ἡ ποινικὴ του εὐθύνη — πού δρᾷ καὶ προληπτικὰ καὶ κατασταλτικὰ — ἂν ὅμως, ἡ καθυστέρησις ὀφείλεται σὲ ἐκδήλη οἰκονομικὴ ἀδυναμία τοῦ ἐργοδότη δημιουργεῖται ἐντα εἰδικὸ κοινωνικὸ πρόβλημα, πού ἀνηκάνει τῇ λύσει του. Τῆ ἴδιῳ ἀκριβῶς πρόβλημα ἀντικύπτει καὶ σὲ περίπτωση πτωχεύσεως τοῦ ἐργοδότη, στὴν ὁποίαν, κατὰ κανόνα, εἶναι δεδωμένη καὶ ἡ πρόσθετη ἀδυναμία του νὰ καταβάλῃ τὴν κατὰ νόμον ἀποζημίωσιν καὶ ν' ἀπολύσει μὲ καταγγελίαν τοὺς μισθωτοὺς.

2. Σ' ὅλας τῆς παραπάνω περιπτώσεις, ἡ θέσις τοῦ μισθωτοῦ γίνεται μετώρη γιατί ἐνῶ οὐσιαστικὰ εἶναι ἀνεργος, ἐρ' ὅσον δὲν ἐργάζεται, παρ' ὅλα αὐτὰ ἀνήκει ἀκόμη στὴ «δύναμιν» μιᾶς ὀρισμένης ἐπιχειρήσεως, ἀκοῦ δὲν ἔχει λυθεῖ νομικτικὰ ἡ σχέση ἐργασίας, πού τὸν συνδέει μὲ τὸν ἐργοδότη, χωρὶς ὅμως νὰ ἔχει ὄφελος ἀπὸ τὴν σχέση αὐτῆ.

3. Ὅπως εἶναι φανερό, ἡ Πολιτεία δὲν μπορεῖ νὰ μείνει ἀδιάφορη ὅσον ἀφορᾷ τὴν κατάστασιν αὐτὴ καὶ ἰδιαίτερα στὴ σημερινὴ ἐποχῇ. Τὸ σύστημα τῆς ἐπιδότησεως τῶν μισθωτῶν αὐτῶν μὲ ἐπίδομα ἀνεργίας, δὲν εἶναι λισιτελέσ, γιατί εἶναι δεδωμένη ἡ περιορισμένη διάρκεια τῆς ἐπιδότησεως αὐτῆς, καθὼς καὶ οἱ αὐστηρὲς προϋποθέσεις, πού τὴ συνδεοῦν. Ἐπρεπε, λοιπόν, τὸ ζήτημα ν' ἀντιμετωπισθεῖ ριζικώτερα καὶ κατὰ τρόπο συμφωνότερο πρὸς τὴν ἰδέαν τῆς κοινωνικῆς δικαιοσύνης. Ἐκτός τούτου, ἡ λύσις, πού θὰ δινόταν, θὰ ἔπρεπε νὰ εἶναι ἀμεση, νὰ γίνει τάχιιστα, γιὰ νὰ ἐπιτραπῇ ἡ λήξις τῆς ἐπιπέσεως ἐργασίας καὶ ἡ ἐπιανεπιτορογία τῶν ἐπιχειρήσεων πρὸς τὸ καλὸ ὅλων τῶν ἐνδιαφερομένων, ἀλλὰ καὶ τοῦ κοινωνικοῦ συνόλου καὶ, πρὸ παντός, νὰ ἱκανοποιεῖ τοὺς ἐργαζομένους. Οἱ παραπάνω στόχοι ἐπιτυγχάνονται κατὰ τὸν καλύτερον δυνατὸν τρόπο, μὲ τὴν ὑπὸ κύρωσιν Πράξιν Νομοθετικοῦ Περιεχομένου.

4. Εἰδικώτερα, στὴν ὑπὸ κύρωσιν, διὰ τοῦ ἄρθρου πρώτου, Πράξιν Νομοθετικοῦ Περιεχομένου, περιέχονται οἱ ἐξῆς διατάξεις:

Α.— Στὴν παρ. 1 τοῦ ἄρθρου μόνου αὐτῆς θεσπίζεται, ἡ, κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐργασίας, μετὰ γνώμη τοῦ Δ.Σ. τοῦ Ὄργανισμοῦ Ἀπασχολήσεως Ἐργατικῶν Δυναμικῶν (Ο.Α.Ε.Δ.), καταβολὴ εἰς τοὺς μισθωτοὺς ὀρισμένης ἐπιχειρήσεως ἢ ἐκμεταλλεύσεως τῶν δεδουλευμένων ἀποδοχῶν τους, ἐὰν ὁ ἐργοδότης καθυστέρει τὴν καταβολήν, λόγῳ ἐκδήλου οἰκονομικῆς ἀδυναμίας. Ἐπίσης, γιὰ νὰ ἐπιτυγχθῇ ἐκκαθάρισις τῆς καταστάσεως, σὲ περίπτωση πτωχεύσεως, παρέχεται ἡ δυνατότης στὸν Ὑπουργὸ Ἐργασίας, ὅπως περιλάβει στὴν ἀπόφασίν του καὶ τὴν καταβολὴ τῶν ἀποζημιώσεων γιὰ καταγγελίαν τῆς σχέσεως ἐργασίας, σὲ περίπτωση πτωχεύσεως τοῦ ἐργοδότη, μὲ τὴν προϋπόθεσιν, ὅτι ἡ καταγγελία αὐτῆ θὰ λογίζεται, κατὰ πλάσμα δικαίου, τὰν γεννημένην κατὰ τὴν χρόνον δημοσιεύσεως τῆς περὶ πτωχεύσεως ἀποφάσεως.

Β.— Στὴν δευτέρῃ παραγράφῳ ρυθμίζονται τὰ δικαιώματα τοῦ Ο.Α.Ε.Δ. ἐναντι τοῦ ἐργοδότη, συμπεριλαμβανεται δὲ καὶ ἡ ἀσφαλιστικὴ διακείρισις τοῦ δικαιώματος ὑποβολῆς ἐγγλήσεως κατὰ τῆς διατάξεως τοῦ Α.Ν. 690/1945, γιὰ ν' ἀντιμετωπισθοῦν τυχόν καταβολιέσεις καὶ κωλύσεις.

Γ.— Τέλος, στὴν παρ. 3 θεσπίζεται ἡ ἀρχὴ τῆς ὑπὸ τοῦ Κρατικοῦ Προϋπολογισμοῦ παροχῆς τῶν βαπανῶν, πού προέκυψαν γιὰ τὸν Ο.Α.Ε.Δ. τὸ προηγούμενο κάθε φορὰ οἶκον, εἶτος ἀπὸ τῆς παραπάνω διατάξεως καὶ τῆς ἀποδόσεως τῶν σχετικῶν ποσῶν ἀπὸ τὸν Ο.Α.Ε.Δ. στὸ Δημόσιο, εὐθύς ὡς ὁ Ὄργανισμὸς τὰ εἰσπράξει ἀπὸ τὸν ἐργοδότη. Οἱ τόκοι ὅμως, πού θὰ ὑπολογίζονται, γιὰ πρόσθετη ἐξασφάλισιν τῶν μισθωτῶν, ἀπὸ τὴν ἡμέραν πού θὰ ἔπρεπε οἱ ἀποδοχῆς νὰ τοὺς εἶχαν καταβληθεῖ, θὰ ἀποδίδονται ἀπὸ τὸν Ο.Α.Ε.Δ. εἰς αὐτοὺς τοὺς ἴδιους.

Δ.— Διὰ τοῦ ἄρθρου δευτέρου, τοῦ ὑπὸ κρίσει σχεδίου νόμου, κυροῦται ἀπόφασιν τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐργασίας, μὲ τὴν ὁποίαν, προκειμένου νὰ ὑπολογισθεῖ τὸ σύνολο τῶν ἀξιώσεων τῶν μισθωτῶν ἐναντι τοῦ ἐργοδότη τους ἀποσπρηνίζεται ὅτι: συνυπολογίζονται καὶ οἱ ἀποδοχῆς τοῦ χρόνου κατὰ τὸν ὁποῖον οἱ μισθωτοὶ διατελοῦσιν σὲ ἐπίσχεση ἐργασίας καὶ ὅτι ὁ χρόνος αὐτός λογίζεται τὰν χρόνος πραγματικῆς ἐργασίας.

Ε.— Τέλος, μὲ τὸ ἄρθρο τρίτο, τοῦ ὑπὸ κρίσει σχεδίου νόμου, παρέχεται στοὺς Ὑπουργοὺς Συντονισμοῦ, Οἰκονομικῶν καὶ Ἐργασίας ἡ δυνατότητα συγκροτήσεως, κατὰ περίπτωσιν, τριμελῶν ἐπιτροπῶν γιὰ τὴν διατύπωσιν γνώμης, ἂν συντρέχει «ἐκδήλου οἰκονομικὴ ἀδυναμία» τῆς ἐπιχειρήσεως ἢ ἐκμεταλλεύσεως, ἡ ὁποία, κατὰ τὸ ἄρθρο μόνον τῆς πράξεως νομοθετικοῦ περιεχομένου, ἀποτελεῖ τὴν προϋπόθεσιν γιὰ τὴν καταβολὴ «ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει» τῶν ὀφειλαμένων στοὺς μισθωτοὺς ἀποδοχῶν.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 3 Ἀπριλίου 1981

Οἱ Ὑπουργοί:

Ἄν. Συντονισμοῦ
ΙΩ. ΠΑΛΑΙΟΚΡΑΣΣΑΣ
Οἰκονομικῶν
Μ. ΕΒΕΡΤ

Δικαιοσύνης
Γ. ΣΤΑΜΑΤΗΣ
Ἐργασίας
Κ. ΛΑΣΚΑΡΗΣ

ΣΧΕΔΙΟΝ ΝΟΜΟΥ

Περὶ κυρώσεως τῆς ἀπὸ 2.3.1981 Πράξεως Νομοθετικοῦ Περιεχομένου τοῦ Προέδρου τῆς Δημοκρατίας (περὶ καταβολῆς ὑπὸ τοῦ Ὄργανισμοῦ Ἀπασχολήσεως Ἐργατικῶν Δυναμικῶν (Ο.Α.Ε.Δ.) δεδουλευμένων ἀποδοχῶν καὶ ἀποζημιώσεων εἰς μισθωτοὺς) καὶ τροποποιήσεως διατάξεων αὐτῆς».

Ἄρθρον πρῶτον.

Κυροῦται ἡ ἀπὸ 2.3.1981 Πράξις Νομοθετικοῦ Περιεχομένου τοῦ Προέδρου τῆς Δημοκρατίας (περὶ καταβολῆς ὑπὸ τοῦ Ὄργανισμοῦ Ἀπασχολήσεως Ἐργατικῶν Δυναμικῶν (Ο.Α.Ε.Δ.) δεδουλευμένων ἀποδοχῶν καὶ ἀποζημιώσεων εἰς μισθωτοὺς), δημοσιευθεῖσα εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 55 τῆς 5.3.1981 φύλλον τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως (τεύχος Α'), ἔχουσα ὡς ἀπολυθῶσα:

ΠΡΑΞΙΣ ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟΥ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΟΥ

Περὶ καταβολῆς ὑπὸ τοῦ Ὄργανισμοῦ Ἀπασχολήσεως Ἐργατικῶν Δυναμικῶν (Ο.Α.Ε.Δ.) δεδουλευμένων ἀποδοχῶν καὶ ἀποζημιώσεων εἰς μισθωτοὺς.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Ἐχοντας ὑπ' ὄψει:

1. Τὰς διατάξεις τῆς παρ. 1 τοῦ ἄρθρου 44 τοῦ Συντάγματος.

2. Τὴν ἀνακύψασιν ἑκτακτον, ἐξαιρετικῶς ἐπείγουσαν καὶ ἀπρόβλεπτον ἀνάγκην καταβολῆς τῶν δεδουλευμένων ἀποδοχῶν καὶ ἀποζημιώσεων εἰς μισθωτοὺς ἐπιχειρήσεων ἢ ἐκμεταλλεύσεων, αἰτινες καθυστεροῦν τὴν καταβολὴν τούτων ἐνεκὸν ἐκδήλου οἰκονομικῆς ἀδυναμίας ἢ πτωχεύσεως.